

سرریز سد دوستی

مشکلات اجرایی و راهکارهای به کار رفته

حسن ساقی - دانشجوی دکتری عمران-آب دانشگاه فردوسی و مدیر پژوهش شبکه پایاب سد دوستی-بخش توسعه

چکیده

همواره تجربیات مهندسین در اجرای پژوهه‌های مختلف، راهنمای مناسبی جهت رفع مشکلات اجرایی بوجود آمده در سایر پژوهه‌ها و نیز طراحی دقیق و اجرایی تر پژوهه‌های مشابه می‌باشد. اجرای هر پژوهه بطوریکه کاملاً بر طبق نقشه‌های اولیه صورت گیرد، امری است بسیار دشوار و در بعضی موارد غیرممکن که لازم است با دیدگاه مهندسی و با ارائه راهکاری مناسب، تدبیر لازم جهت رفع مشکلات بوجود آمده اتخاذ گردد. این مشکلات می‌تواند به دلایل مختلفی همچون عدم تطابق نقشه‌ها با شرایط اجرایی، عدم پیش‌بینی و یا عدم توجه به وضعیت زمین‌شناسی منطقه، محدودیت‌های اجرایی در زمینه اجرای قسمتی از سازه، شرایط جوی و ... بوجود آید.

هدف از این مقاله، ارائه مشکلات اجرایی بوجود آمده در اجرای سرریز سد دوستی و بررسی راهکارهای به کار رفته جهت رفع مشکلات بوجود آمده به منظور استفاده از این تجربیات در پژوهه‌های مشابه می‌باشد.

کلمات کلیدی : سرریز سد دوستی، مشکلات اجرایی، راهکارهای اجرایی

مقدمه

هر مانعی که در مسیر عبور آب قرار گرفته و باعث شود که ارتفاع آب در بالادست مانع افزایش یافته و از روی آن عبور نماید سرریز نامیده می‌شود. سرریزها به عنوان یکی از سازه‌های اصلی در پژوهه‌های سدسازی نقش مهم و اساسی در حفظ اینمی سدها و بخصوص سدهای خاکی بر عهده دارند. به طوریکه در شرایطی که موج سیلان وارد مخزن سد می‌شود، آب اضافی توسط سرریز از پشت سد خارج شده و مانع عبور آب از روی تاج سد خاکی و تخریب آن می‌گردد. در این راستا، اجرای صحیح و دقیق این سازه و رعایت تمامی مشخصات فنی خصوصی ضروری اجرای هر پژوهه عمرانی مستلزم داشتن برنامه زمانبندی

سنگبرداری و برداشتن سنگهایی که احتمال ریزش برای آنها زیاد بود، اجرای دو لایه شاتکریت و یک لایه مش و استفاده از هر دو راهکار به صورت همزمان روشهای پیشنهادی جهت رفع مشکل فوق بود. به عنوان نمونه به دلیل ریزش قسمتی از تکیه گاه جناح راست سردهانه سرریز (شکل ۱) و به دلیل سست بودن زمین در این محدوده، اجرای همزمان شاتکریت و اصلاح شبیب اجتناب ناپذیر بود (شکل ۲).

جنس زمین در محدوده اجرای حوضچه آرامش سنگی بوده و استفاده از مواد ناریه جهت سنگبرداری اجتناب ناپذیر بود. لیکن به دلیل قرار گرفتن محدوده اجرای حوضچه آرامش زیر تراز آب، مواد ناریه پس از قرارگیری در داخل چال خیس شده و عمل انفجار به خوبی انجام نمی‌گرفت. لذا پس از اتمام عملیات چال زنی، ابتدا به قطر و عمق چال تعدادی لوله PVC تهیه و در داخل چال قرار گرفت. سپس مواد ناریه در داخل چال قرار داده شده و انفجار انجام گردید. از طرفی به دلیل نزدیک بودن ساختمانهای تجهیز کارگاه، هنگام استفاده از مواد ناریه (انفجار)، احتمال وارد شدن صدمه به ساختمانهای مذکور وجود داشت که استفاده از روش انفجار کنترل شده به عنوان راهکار نهایی پیشنهاد گردید.

آرماتور بندی

آرماتور بندی یکی از مراحل مهم در اجرای هر سازه بتنی به شمار می‌رود. حساسیت این مسئله در اجرای سازه‌هایی همچون دیوار حوضچه آرامش با ارتفاعی بیش از ۲۴ متر کاملاً مشهود بوده و به کار گماشتن نیروهای فنی و متخصص در مجموعه پیمانکار و مشاور ضروری خواهد بود. کلید برشی یکی از قسمتهای اصلی اسلب سرریز بوده که وظیفه آن ممانعت از لغزش اسلب بر روی سطح شیدار می‌باشد از طرفی کلید برشی هر اسلب، تکیه گاه قسمت انتهایی اسلب بالائی خود بوده و لذا اجرای اسلب بالائی منوط به اجرای اسلب پائینی خواهد بود و این محدودیت باعث کاهش راندمان عملیات اجرایی می‌گردد. به منظور رفع این مشکل، در قسمتهای از سرریز، آرماتور بندی و بتون ریزی کلید برشی به طور جداگانه انجام گرفت تا

بتوان اسلب بالائی را اجرا نمود. البته با توجه به کاهش مقاومت برشی در محل قطع بتون، تعدادی آرماتور برشی (Shear bar) اضافه اجرا گردید (شکل ۳).

یکی از مشکلات رایج در آرماتور بندی سازه‌های مختلف، افزایش کاور شبکه آرماتور بندی به دلایل مختلفی همچون کم بودن ضخامت بتون پرکننده در اسلبهای شوت و حوضچه

می‌باشد تا بتوان برنامه ریزیهای لازم جهت تدارک نیروی انسانی متخصص و ماشین آلات مورد نیاز را انجام داد. مطابق برنامه زمانبندی، عملیات اجرایی سرریز سد دوستی شامل عملیات خاکبرداری و سنگبرداری، آماده سازی، قالب بندی، بتون ریزی و نگهداری بتون می‌باشد. جهت سهولت در تقسیم بندی، مشکلات اجرایی مربوط به هر مرحله به صورت جداگانه بررسی و راهکارهای پیشنهادی نیز ارائه گردیده است.

خاکبرداری و سنگبرداری

عملیات سنگبرداری، یکی از مراحل حساس و پرس هزینه در اجرای هر پروژه می‌باشد. لذا عدم آگاهی از مشکلات اجرایی مربوطه باعث افزایش هزینه

شکل ۱- ریزش زمین در تکیه گاه جناح راست

شکل ۲- اصلاح شبیب و اجرای شاتکریت در تکیه گاه جناح راست

های اجرایی می‌گردد. به عنوان نمونه پس از اتمام سنگبرداری ترانشه محدوده اجرای سرریز سد دوستی، به دلیل سست بودن سنگ منطقه، قسمتهایی از ترانشه ریزش نمود. لذا با بررسی شرایط زمین شناسی منطقه (وجود درز و شکافها، گلها و ...) راهکارهای زیر برای قسمتهای مختلف پیشنهاد گردید. اصلاح شبکه

زمان معین شدن مشخصات فیکس پارتها بتن ریزی در این قسمت متوقف گردد وجود نداشت. لذا با توجه به اینکه قطعات فیکس پارت تنها در محدوده میانی پایه وجود داشت، ابتدا دو عدد درز اجرایی قائم در دو طرف محل فیکس پارتها و مطابق شکل (۵) در نظر گرفته شد سپس بتن ریزی قسمت بالادست و پایین دست پایه ها انجام گردید. اما به دلیل وجود شبکه آرماتوریندی پیرامون پایه ها استفاده از قالب معمولی در پیشانی ها را با مشکل مواجه می کرد. لذا از رایتس برای قالب بندی استفاده شد. لازم به ذکر است پس از نصب قطعات فیکس پارت در ناحیه میانی و قبل از بتن ریزی، به خاطر وجود درز قائم و ضعیف شدن مقطع، تعدادی آرماتور در داخل بتن قسمت های بالادست و پایین دست انکر شد.

در قسمت کف بتن اوجی سردهانه سرریز، تعدادی جهت زهکشی زه بستر در نظر گرفته شده Box culvert بود. قالب بندی Box culvert و سپس قالب برداری آن بسیار مشکل بود. لذا لیفت بندی بتن ریزی اوجی سردهانه در محدوده زهکشها به نحوی انجام گردید که لیفت اول بتن ریزی منطبق بر لبه Box culvert باشد. لذا پس از قالب بندی دو طرف زهکش ها و مطابق شکل (۶) پن ریزی انجام گردید. پس از بتن ریزی، دیواره دو طرف Box culvert در داخل بتن تعییه شد. سپس قطعات پیش ساخته ای به عرض ۴۰ سانتیمتر (۵ سانتیمتر تکیه گاه برای هر طرف) و طول ۱ متر تعییه شده و پس از تعییه آن بر روی Box culvert، لیفت بعدی بتن اجرا گردید اما در قسمتهای از اوجی سرریز که شبکه زهکش در قسمت شیدار قرار داشت، تعییه Box culvert با توجه به لیفتهای بتن ریزی مشکل بود. لذا به جای اجرای Box culvert از لوله های پولیکائی به قطر ۲۰۰ میلیمتر استفاده گردید. بدین منظور، ابتدا $1\frac{1}{4}$ محیط لوله از آن جدا گردید. سپس $3\frac{3}{4}$ مابقی به وسیله آرماتورهای کوتاهی که به داخل سنگ بی و در امتداد زهکش مربوطه آنکر شده بود، به وسیله سیم مهار گردید (به طوریکه بتن نتواند وارد لوله گردد). سپس بتن ریزی انجام شد.

همچنین به دلیل انحنای دار بودن قالب محل نصب قطعات فیکس پارت دریچه های رادیال گیت (شکل ۷)، قالب برداری پس از بتن ریزی مشکل بود. بنابراین در محل تماس قالب و بتن، پلاستوفوم قرار داده شد تا پس از بتن ریزی قالب به راحتی خارج گردد (شکل ۸).

در نهایت به دلیل نحوه آرایش آرماتورهای کلید برشی اسلب سرریز، پس از قالب بندی پیشانی پائین دست اسلب

شکل ۳ - اجرای آرماتوریندی کلید برشی جدا از اسلب

شکل ۴ - اضافه کردن شبکه حرارتی جهت کاهش کاور شبکه

آرامش و نیز جابجایی آرماتورهای ریشه بر اثر فشار بتن، هنگام بتن ریزی لیفت قبلی می باشد که جهت رفع این مشکل به جز باز کردن شبکه آرماتور و بستن مجدد آن، در شرایطی که انجام این کار غیراجرا یی و غیر منطقی بوده و البته در صورتیکه افزایش کاور قابل اغماض بود تنها با افزودن شبکه آرماتور حرارتی، میزان کاور شبکه کاهش داده شد (شکل (۴)).

قالب بندی

قالب بندی یکی از مراحل مهم و حساس در اجرای سازه های بتنی و بخصوص سازه های هیدرولیکی می باشد. عدم دقیق و تطبیق قالب بندی انجام شده با نقشه های اجرایی و در نتیجه ایجاد پله و نیز سطوح ناپیوسته، باعث بوجود آمدن مسائل هیدرولیکی و در نتیجه خرابی تدریجی سازه مشکلاتی که ممکن است در حین کار با آن مواجه گردد آشنا بی کامل داشته و برای هر یک راهکار مناسب ارائه نماید.

به دلیل وجود قطعات فیکس پارت در قسمتی از پایه های میانی سردهانه سرریز و به دلیل اینکه مشخصات فیکس پارتها هنوز مشخص نبود امکان اجرای کاملاً پایه ها نبود. از طرفی به دلیل شرایط خاص پروژه امکان اینکه تا

خارج نمی‌گردید. لذا استفاده از قالب مدفعون در دستور کار قرار گرفت.

بتن ریزی

بتن به عنوان ماده اصلی در هر سازه بنتی بسیار حائز اهمیت بوده و لازم است کنترل دقیقی در تمامی مراحل ساخت، حمل و انجام بتن ریزی صورت گیرد. بدین منظور مشاور طرح هر یک از مراحل فوق را با دقت کامل کنترل و نظارت نمود. این مراحل شامل تهیه و کنترل مصالح سنگی تولیدی (شامل تمیزی مصالح، دانه بندی و...)، نحوه دپوی مصالح، نحوه ذخیره سیمان و کنترل عدم فساد سیمان، تعیین نسبتهای اختلاط مصالح در ساخت بتن، نحوه تهیه بتن و کنترل رعایت نسبتهای اختلاط، کنترل زمان مجاز از زمان ساخت بتن تا زمان مصرف و در نهایت ارائه راهکارهای مناسب جهت بتن ریزی می‌باشد.

به دلیل عدم در اختیار بودن پمپ هوایی، بتن ریزی سردهانه توسط پمپ زمینی انجام گردید. اما هنگام تخلیه و خروج بتن از سر لوله، امکان گرفتگی جلوی لوله وجود داشت. جهت رفع این مشکل تعدادی آرماتور به شکل خرک، در داخل لیفت پائین آنکر شده و سپس با قرار دادن لوله‌های پمپ زمینی بر روی آن بتن ریزی انجام گردید. در ادامه با کم و زیاد کردن لوله‌های پمپ، بتن ریزی نقاط مختلف انجام شد.

به دلیل اینکه تراز بتن پر کننده تنها در چهار وجه اسلب مشخص بود، تراز بتن در قسمتهای میانی دقیق نبوده و باعث اشکالاتی در کار می‌گردید. بنابراین تعدادی آرماتور در قسمتهای میانی اسلب انکر و تراز بتن بر روی آنها مشخص گردید. سپس به کمک ریسمان کار و با استفاده از آرماتورهای مذکور، ضخامت بتن پر کننده در قسمتهای مختلف کنترل گردید.

به دلیل اینکه از زمان اجرای بتن مرحله اول سردهانه (بتهای پله‌ای) و بتن لایه نهایی و قله طولانی بوجود آمد، واتراستاپهایی که قبلاً در بتن اجرا شده بودند، خشک و پاره شدند. جهت رفع این مشکل پس از اتمام لیفت اول، سطح واتراستاپ در مقابل آفتاب و گرما و به وسیله کیسه گونی پوشانیده می‌شد. اما هنگام بتن ریزی لیفت بعد، در صورتی که قسمتهایی از واتراستاپ پوسیده شده بود، قبل از بتن ریزی لیفت نهایی، واتراستاپ‌های پاره شده با چسباندن قطعات واتراستاپ در محلهای پارگی، ترمیم می‌گردید. هنگام بتن ریزی، واتراستاپ موجود در اطراف اسلب تاخورده و حالت خود را از دست می‌داد. برای جلوگیری

شکل ۵ - قالب بندی درز قائم اجرایی در پایه هیبانی سرریز

شکل ۶ - قالب بندی زهکشهای سردهانه

شکل ۷ - محل نصب قطعات فیکس پارت دریچه‌های قطاعی

شکل ۸ - قرار دادن پلاستوفوم به منظور تسهیل در قالب‌برداری

بالانی، آرماتوریندی و اجرای کلید برشی اسلب پائینی، قالب مذکور به آرماتورها گیر کرده و قالب از محل خود

شکل ۵ - اتصال پمپ زمینی و موبایل جهت بتن ریزی ترازهای بالا

سرعت بتن ریزی کم و در نتیجه زمان بتن ریزی زیاد بود. با اتصال یک عدد پمپ زمینی و پمپ موبایل (به صورت سری) پمپ زمینی به عنوان پمپ اصلی و پمپ موبایل تنها به عنوان هادی جهت تخلیه بتن مورد استفاده قرار گرفت (شکل ۱۰).^(۱۰)

جمع بندی و نتیجه گیری

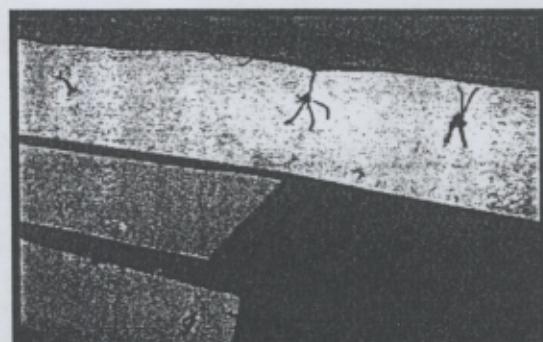
آشنایی مهندسین عمران با جزئیات اجرایی هرچند در نگاه اول غیرضروری به نظر می‌رسد، اما حضور مهندسین در کارگاه و همراهی با پرسنل اجرایی و بخصوص کارگران و استادکاران با تجربه نیاز به دانستن این جزئیات را روشن می‌کند. هرچند این مهم نیازمند سالانها تجربه بوده و از طرفی انتقال این تجربیات در قالب یک مقاله نمی‌گنجد اما اشاره‌ای مختصر به گوشه‌ای از این تجربیات می‌تواند ذهن مهندسین جوان را به این مطلب معطوف کند که در کنار مطالب دانشگاهی، بسیاری از مسائل ساده و در عین حال مهمی در محیط کار وجود دارد که دانستن آنها بر مهندسی واجب و ضروری می‌باشد.

از این مسئله، در امتداد هر واتراستاپ یک عدد آرماتور ضعیف (آرماتور ۱۲) به واتراستاپ بسته شده و سپس به شبکه آرماتوریندی مهار گردید.

بعضی موقع و بخصوص در فصل سرمه، احتمال بارش برف و باران و ایجاد اختلال در بتن ریزی وجود دارد. به منظور جلوگیری از ورود آب ناشی از بارش برف و باران به داخل بتن، اجرای کانیو به وسیله خاک، چوب و یا هر وسیله دیگر جهت هدایت آب جاری شده در بالادست به دو طرف اسلب و پوشاندن سطح فوقانی اسلب به وسیله چادر ضد رطوبت (با استفاده از داریست تعییه شده از آرماتور با ارتقای مناسب جهت رفت و آمد کارگران) پیشنهاد و مورد استفاده قرار گرفت.

بعد از نصب پلاستوفوم و اتمام آرماتوریندی، به منظور تمیز کاری به کمک فشارها، پلاستوفوم‌ها از سطح بتن جدا می‌شدند. جهت رفع این مشکل پلاستوفوم‌ها به وسیله سیمهایی که در هنگام قالب‌بندی بتن مجاور از سطح بتن بیرون آمده و نیز به کمک مواد چسبنده‌ای همچون گریس به سطح بتن چسبانده می‌شدند (شکل ۹).^(۹)

در قسمتهایی که امکان بتن ریزی با پمپ موبایل بود بتن ریزی توسط پمپ مذکور انجام گردید. اما راندمان و

شکل ۹ - نصب و تثیت پلاستوفوم به کمک کریس و سیم

مراجع

- ساقی، حسن - "طراحی و اجرای سرریز سد دوستی"؛ کزارش مستندسازی پروژه سد دوستی، دی ماه ۱۳۸۳.
- اهم مطالب ذکر شده در این مقاله حاصل تجربیات ۴ ساله اینجانب و همکاران در مجموعه نظارت مقیم سد دوستی بوده است.